

26 Така Давидъ Иессеевъ - тъ сынъ царова
27 надъ всичкий Израиль; И "врѣме-то въ
което царова надъ Израиля бѣ четыри-
десетъ години. ^у Седмъ години царова въ
28 Хевронъ, а тридесетъ и три царова въ
Иерусалимъ. И ^фумрѣ съ добрѣ старостѣ,
^х съть отъ дни, богатства, и славѣ: и въ-
дари ся вмѣсто него Соломонъ сынъ му.

29 А дѣянія-та на царь Давида, първи-тѣ и
послѣдни-тѣ, ето сѫ писаны въ книж-тѣ
на Самуила гла-дачъ-тѣ, и въ книж-тѣ на
30 Гада гла-дачъ-тѣ, Съсъ всичко-то му цар-
ство, и съсъ силж-тѣ му, "и врѣмена - та
които прѣминхъ вързъ него и вързъ
Израиля, и вързъ всички-тѣ царства земны.

ВТОРА КНИГА НА ЛѢТОВНИЦЫ-ТѢ.

ГЛАВА 1.

1 И ^аукрѣпи ся Соломонъ Давидовъ - тъ
сынъ на царство-то си: и ^вГосподь Богъ
неговъ бѣ съ него, и крайно го ^ввъзве-
2 лichi. И говори Соломонъ на всичкий
Израиль, ^гна тысяченачалницы-тѣ и сто-
началницы-тѣ, и на сѫдїи-тѣ, и на всич-
3 кы-тѣ князове отъ всичкий Израиль, нач-
чалницы-тѣ на отечествія-та: И отидохъ
Соломонъ, и всичко-то събраніе съ него,
на высоко-то мѣсто, което е ^ввъ Гаваонъ;
защото тамъ бѣше скінія-та на събраніе-
4 то Божіе, којкто Моисей, рабъ-тѣ Госпо-
день, направи въ пустынѣ-тѣ. А ^гДавидъ
бѣше възнесель ковчегъ-тѣ Божій отъ Ки-
риасіаримъ, дѣто му бѣ приготвилъ Да-
видъ; защото бѣ поставилъ шатъръ за
5 него въ Иерусалимъ. ^ж И мѣдный-тѣ ол-
таръ които бѣ направилъ ^з Везелениль
сынъ - тѣ на Урія, сына Орова, бѣ тамъ
6 прѣдъ скініѣ-тѣ Господи-и, и потърси-
хъ го Соломонъ, и събраніе-то. И въз-
лѣзе Соломонъ тамъ на мѣдный-тѣ олтаръ
прѣдъ Господа, които бѣ прѣдъ скініѣ-
7 тѣ на събраніе-то, та ^ипринесе на него
тысячи-всесъжженія.

8 ^иВъ онжзи онѣръ яви ся Богъ Соло-
мому и рече му: Искай що да ти дамъ.
9 А Соломонъ рече Богу: Ты си направилъ
голѣмъ милость на Давида отца ми, и
които поставилъ си мя царь вмѣсто него. Сега,
Господи Боже, да си утвѣрди слово-то
ти ^ккоето си рекъ на Давида отца ми;
защото ^жты мя направи царь надъ людие

10 много както пърстъ-та на земї-тѣ. ^иДай
ми сега мудрость и разумъ, "за да изли-
замъ и да влизамъ прѣдъ тѣзи людіе; за-
щото кой може да сѫди тойзи голѣмъ
твой народъ?

11 И ^ирече Богъ Соломону: Понеже си
ималъ това въ сърдце-то си, и не си
просилъ богатство, имѣнія, и славѣ, нито
животъ-тѣ на тѣзи които тя ненавидятъ,
нито си просилъ много дни, но си про-
силъ за себе си мудрость и разумъ, за
да сѫдиши людіе-тѣ ми, надъ които тя
12 направихъ царь: Даватъ ти ся мудрость
и разумъ: и богатство, и имѣнія, и славѣ,
ще ти дамъ, "както не е было на
13 царіе-тѣ които бѣхъ прѣдъ тебе, нито
слѣдъ тебе ще бѣде подобно. Тогазъ ся
вързъ Соломонъ въ Иерусалимъ, отъ
скініѣ-тѣ на събраніе-то, и царуваше
надъ Израиля.

14 И ^ирѣбра Соломонъ колесницы и кон-
ници, и имаше тысячи- и четыристотинъ
колесницы, и двадесетъ тысящи конници,
които тури въ градове-тѣ на колесницы-
тѣ, и при царя въ Иерусалимъ.

15 И ^инаправи царь-тѣ въ Иерусалимъ сре-
брото и злато-то като каменіе, и кедры-
тѣ направи като черници-тѣ въ поле-то,
16 по множество-то. И ^иза Соломона извозу-
вахъ коне, изъ Египетъ: и кервани отъ
царски търговцы земахъ, съ опрѣблени-
17 щи стада кони. А възвождахъ и из-
вождахъ изъ Египетъ единъ колесницъ
за шестстотинъ сребръни сикли, и единъ

^и 2 Цар. 5; 4. 3 Цар. 2; 11.

^у 2 Цар. 5; 5.

^ф Быт. 25; 8.

^х Гл. 23; 1.

^и Дан. 2; 21.

[—]

^а 3 Цар. 2; 46.

^б Быт. 39; 2.

^в 1 Йлт. 29; 25.

^г 1 Йлт. 27; 1.

^д 3 Цар. 3; 4. 1 Йлт. 16; 39.

^е 21; 29.

^ж 2 Цар. 6; 2, 17. 1 Йлт. 15; 1.

^з Исх. 27; 1, 2. 38; 1, 2.

^и Исх. 31; 2.

^и 3 Цар. 3; 4.

^з 3 Цар. 3; 5, 6.

^ж 1 Йлт. 28; 5.

^з 3 Цар. 3; 7, 8.

^и 3 Цар. 3; 9.

^и Чис. 27; 17. Втор. 31; 2.

^и 3 Цар. 3; 11, 12, 13.

^и 1 Йлт. 29; 25. Гл. 9; 22.

^и Еккл. 2; 9.

^з 3 Цар. 4; 26. 10; 26 и др.

^ж Гл. 9; 25.

^з 3 Цар. 10; 27. Гл. 9; 27.

^и Иов. 22; 24.

^и Чис. 27; 17. Втор. 31; 2.

^и 3 Цар. 10; 28, 29. Гл. 9; 28.

^и 3 Цар. 3; 11, 12, 13.